

»Til Gengæld vil Besparelsen paa den egentlige Fattighjælp, 18 Mill. Kr., paa Hjælpekasserne 11,9 Mill. Kr. samt paa Administrationen af Fattiglovens § 44, det vil sige 1,2 Mill. Kr., eller i alt 31,2 Mill. Kr., naturligvis blive udlignet ved den skønsmæssige Socialforsorg, der nu er henlagt eller vil blive henlagt til Kommunerne, men uden Fattighjælps Virkninger. Og her maa man regne med en Udgift paa 23 850 000 Kr., saaledes at Besparelsen paa Forsørgelseslovgivningen skulde blive 7,3 Mill. Kr. Men da Udgifterne til Børnelovgivningen samtidig skulde stige med 4,8 Mill. Kr., vil den samlede Besparelse paa den hele Forsørgelseslovgivning — ganske vist meget forsigtigt beregnet — kun andrage ca. 2½ Mill. Kr.

Personlig tror jeg ganske vist, at Besparelsen vil blive betydelig større paa Grund af hele Omlægningen og Sammenlægningen af Administrationen og Overførelse af Udgifter — som jeg tidligere har nævnt — til et Beløb af 6½ Mill. Kr. til Folkeforsikring, Arbejdsløshedsforsikring, Enkebørns Forsorg o. s. v. Men jeg vil ikke ved denne Lejlighed beskyldes for paa noget som helst Punkt ikke at have budgetteret forsigtigt, saa vidt man overhovedet kan beregne, og derfor vil jeg heller ikke i denne rent skematiske Opstilling regne med andre Tal eller andre Forhold end dem, jeg nu har angivet.

Men overfor den samlede Besparelse paa Forsørgelseslovgivningen, der altsaa trods Stigningen paa Børnelovgivningen vil andrage 2½ Mill. Kr., staar altsaa de Merudgifter, der er foreslaaet paa Forsikringslovgivningen, nemlig ca. 9 Mill. Kr. for Folkeforsikring, Sygekasser, Invalidforsikring og Aldersrente, samt 6,7 Mill. Kr. paa Arbejdsløshedslovgivningen med Krisekasser. Det samlede beregnede Resultat for hele Socialreformen, saavel for Stat som for Kommuner, skulde altsaa blive en Merudgift for det danske Samfund paa ca. 13 Mill. Kr., altsaa en Stigning fra 160,8 til 174 Mill. Kr., for Statens Vedkommende fra 72,9 Mill. Kr. til 86,8 Mill. Kr. eller 13,8 Mill. Kr., for Kommunerne en Besparelse paa ca. ¾ Mill. Kr.

Trods Stigningen er Udgiften for Staten dog mindre end for Aaret 1926—27 og 1927—28, og hele Ordningen er langt mere betryggende; thi for disse Penge faar man en langt bedre Ordning af Folkeforsikringen, en Udbygning af Arbejdsløshedsforsikringen med Krisekasser, den ofte planlagte Forbedring af Forholdene vedrørende Enker, Enkemænd og forældreløse Børn, Bortfald af Hjælpekasserne og Værgeraadene, Sammenarbejden af hele Administrationen, en Forenkling af hele Forsørgelsesapparatet og af Lovmaskineriet gennem en Sammenlægning af de 20 Love til 4 og en praktisk og langt mere retfærdig Refusionsordning med tilhørende Ordning af Bogholderi- og Regnskabsvæsen.»